

Далмация; слѣдъ това островъ Кипръ на Англия, Тесалия на Гърция. За това и Сърбия и Черна Гора е напусната въ сферата на Австрия. Заради Цариградъ Русия безъ никакво колебание би дала и самата България на всѣкиго, който би спомогналъ да дойде до Цариградъ.

Когато всичко това се вземе прѣдъ видъ, тогазъ съвсѣмъ лесно се разбира защо Австрия мисли че подаръка, когото тя е получила отъ Русия за България и който се състои отъ Босна и Херцеговина, а въ извѣстно отношение и отъ Сърбия, е съвсѣмъ отъ незначителна стойност спрѣмо онова, което Русия е добила съ България. За това тя почти веднага слѣдъ като окюпира Босна и Херцеговина, почна да залита въ сферата на Русия и да ѝ бѣрка смѣтките. Може би, мислятъ си въ Австрия, още единъ путь да се дойде до прѣгледване смѣтките поради Балканските земи, за това трѣбва работитѣ да се пригответъ така, щото въ случай на прѣгледване смѣтките да може да се излѣзе съ по-основателни претенции за по-голѣмъ дѣлъ и компенсация.

Но залитанието на Австро-Унгария въ сферата на нейната съперница на Балканския полуостровъ, най-лесно е могло да се извърши прѣзъ Сърбия, поради нейното географическо положение, и толкози по-лесно, че тя на Балканския Конгресъ се прѣдаде отъ Русия, заради България, въ сферата на интересите на Австро-Унгария. Минавайки пъкъ въ сферата на Русия, Австро-Унгария е досѣгала твърдѣ силно интересите на България, границата на която сѫ опрѣдѣли Ръсия въ Свѣто-Стефанский договоръ, и за която граница България сѫ твърдѣ ревниви, макаръ въ каквите отношения и да се намиратъ съ Русия.

Познато е, че Сърбия никога не се отказвала отъ своите сънародници въ Турското Царство но винаги, кога по-ячко, кога по-слабо, спорѣдъ домашните си обстоятелства, културно-имъ е помагала и така съ тѣхъ всѣкога е стояла въ непрѣкъсната културна връзка. И колко грижи е полагала за Стара Сърбия, толкова сѫщо се е стараила и за Босна, Херцеговина и Македония. Но на Австро-Унгария по едно врѣме слѣдъ окупациата на Босна и Херцеговина се стори че Сърбия не обръща достатъчно внимание върху Македония. Въ познатия, високо-официаленъ политически листъ на Австрийското правителство¹⁾ излѣзна една по-дѣлгичка и безсъмѣнние инспи-

¹⁾ Politische Correspondenz 9 April 1885.